



دستم بوی گل می داد ...

مرا به جرم چیدن گل محکوم کردند ،

اما هیچکس فکر نکرد شاید:

گلی کاشته باشم ...

آدرس: دانشگاه اصفهان - اداره کل امور فرهنگی - واحد نشریات

در مقدم نورسیدگان

به تماشا سوگند

و به آغاز کلام

واژه ای در قفس است....

آغاز سال تحصیلی و ورود نسل جدیدی از دانشجویان، به دانشگاه، همواره بهانه نیکویی بوده است تا اهالی دیروز این وادی، به رسم ادای دینی که از پیشینیان بر ذمه خود دارند، رشته ای از واژگان را وسیله پیوند خویش با نورسیدگان قرار دهند و از این رهگذر، دوره رمزآلودی که خود به محک تجربه آزموده اند، برای آنان به تصویر کشند.

دانشگاه را شاید بتوان نمونه کوچک شده دنیایی دانست که جملگی آن را با صفت «فانی» می شناسیم. لحظه ورود و گذشتن از میله های سبز معمولاً شیرین ترین و به یادماندنی ترین لحظات است و لحظه وداع، همراه با کوله باری از «ای کاش ها» ای کاش هرگز نمی آمدم! ای کاش هرگز نمی رفتم! ای کاش چنین می کردم! ای کاش چنان می بودم و ...

در پایان این دوران که چشم بر هم زدنی را می ماند، باید گذاشت و گذشت پس شایسته تر آن است که آنگونه دل نبندیم که دل کندن امری محال و رخدادی ناباور در نظر آید.

علیرغم کاستی های متعدد و محدودیتهای ریز و درشت، فضای دانشگاه در مقام مقایسه با فضای عمومی جامعه، از ویژگیهای منحصر به فردی برخوردار است که باید آن را مغتنم شمرد. در اینجا اندکی راحت تر می توان نفس کشید، می توان اندیشید، می توان اعتراض کرد و می توان با تاوان کمتری خطوط قرمز را در نوردید.

شرایط ایده آل زمانی شکل می گیرد که این ویژگیها با احساس مسئولیت در قبال مردمان آن سوی میله های سبز همراه گردد و آزاردهنده ترین نمایش هنگامی به روی صحنه می رود که امر بر ما مشتبه شود و این فضا بستری تلقی گردد و برای بی دردی و رهایی از قید و بندها، تفرجگاه خرمی که دیگران از آن محرومند و ما مجازیم چند صباحی فارغ از مزاحمت های بیرونی از آن بهره مند گردیم. گزینه های فراوان است و میدان انتخاب باز، آنگونه باشم که در لحظه رفتن اگر روزهای غرور آفرینی نداشته ایم، لااقل بر پوچی و بی ثمری آنها حسرت نخوریم.

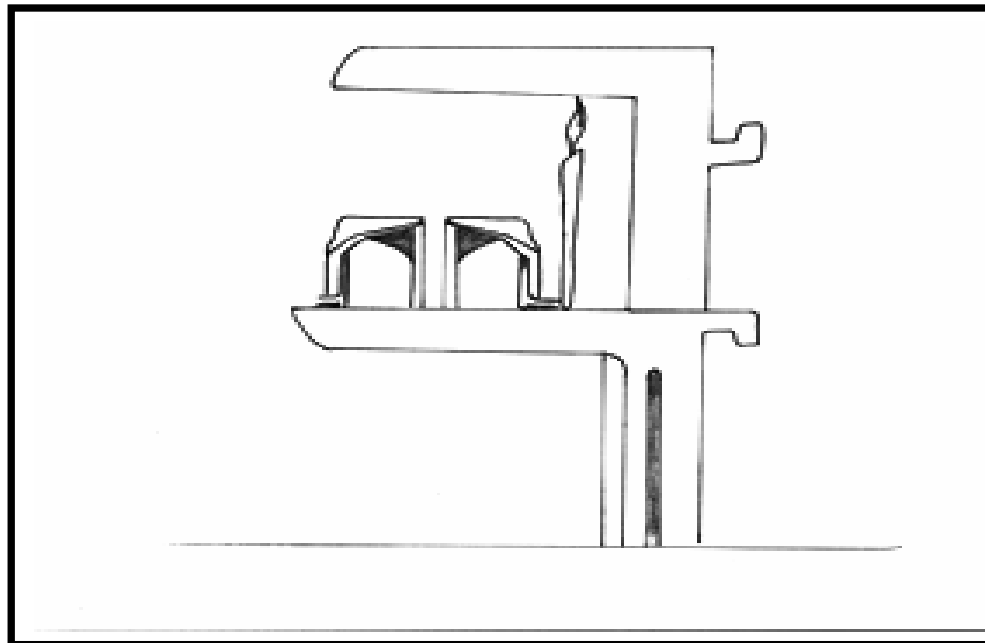
دوران دانشجویی مجال است برای آموختن و آموختن برای بسیاری تداعی گر آموزه های تئوریک و تخصصی علوم مختلف. اما علاوه بر معارف متداول دانشگاهی که تجربه سالیان اخیر، گواهی است بر مهجوریت غالب آنها در این دیار نخبه کش، این محیط آموختنی هایی دارد که در هیچ دانشکده ای و توسط هیچ استادی ارائه نمی شوند: انضباط، مدیریت، اتکاء به نفس، تصمیم گیری در شرایط بحرانی و مهمتر از همه اینها، فعالیت جمعی و تشکیلاتی، درس ها هستند که برای آموختن آنها می توان از لحظه لحظه اوقات دانشجویی بهره جست. از این منظر دانشگاه برای بسیاری گذرگاهی است برای شکل گیری شخصیت و به نوعی پی ریزی سالدوده زندگی. این فرصت منحصر به فرد را به آسانی از دست ندهیم.

و بالاخره دوران دانشجویی کوتاه زمانی برای زیستن بر قله آرمانهاست. اینجا، واژه هایی از جنس قناعت، رضایت، سوختن و ساختن و ... رنگ می بازد. سقف خواسته ها آسمان است و هدف دستیابی به آرمانشهری است که اگر چه تحقق آن بعید می نماید، اما اندیشیدن به آن یگانه راه نیل به حد اقل هاست. نگاه خود را از پستی ها برگزیم و به بلندی های دور چشم بدوزیم. رابین در اناگور، شاعر هندی، در جایی می گوید: هر نوزادی که به جهان چشم می گشاید، نشانه آن است که خداوند از آفرینش انسان، ناامید نگشته است. در پایان این گفتار با اقتباس از این کلام نغز می توان چنین گفت:

هر دانشجویی که وارد دانشگاه می شود، نشانه آن است که آرمانهای زاینده دانشگاه همچنان زنده اند و دانشگاه، چشم به همت نورسیدگان دارد.

احمد میرزایی

انجمن راهی برای احیای سنتهای دانشگاهی



دانشجویان انجمن، طی ماههای اخیر به تخریب صورت می گرفت از جمله جعل لوگو و توهین به مقدسات، و در تابستان گذشته نیز فشارها به نحو فزاینده ای گسترش یافت به گونه ای که شاهد بازداشت اعضای شورای مرکزی دفتر تحکیم وحدت - که می توان از آن تحت عنوان عصاره ی انجمن های اسلامی سراسر کشور یاد کرد - بودیم، پس از آن ساختمان سازمان ادوار تحکیم وحدت نیز به تسخیر حامیان اقتدار گرای در آمد و تقریباً تمامی دانشگاه های کشور شاهد دریافت احمام سنگین کمیته های انضباطی و دادگاههای انقلاب از سوی شماری از فعالان بودند. در این میان آنچه حائز اهمیت است توجه به این نکته می باشد که همچنان انجمنی ها زنده اند، نفس می کشند و همین مسأله بهترین مدعا جهت اثبات حقانیت آنهاست، اینان کسانی هستند که جرمی جز انتقاد به منظور بهبود اوضاع را نداشته، ندارند و نخواهند داشت. وظیفه ی سنگینی که بر دوش دانشجویان جدیدالورود حس می شود حمایت از بازگشائی شکل مطبوع خودشان انجمن می باشد، چرا که هیچ مکانی جز انجمن را جهت نقد افکار خود و دیگران نخواهند یافت، گذشته از همه ی این مسائل انجمن بهترین جایگاه جهت پی گیری خواست های صنفی دانشجویان می باشد. تابلوی انجمن اصفهان در تاریخ (نهم شهریور ۱۳۸۵) به پایان کشیده شد و مکان آن به شماری از کانونها واگذار شد. مسئولین نه تنها به تابلو قناعت نموده و تقریباً کلبه دفاتر دانشکده ها را به تسخیر خود در آوردند، بلکه اینبار پس از حذف فیزیکی به پاسخ مسئولین گفت: "این درخواست به نظر ما غیرمعقول است و دانشگاه اصفهان نیز حق دارد همچون سایر دانشگاه های کشور یک انجمن اسلامی مشترک با علوم پزشکی داشته باشد."

حال که بیش از ۳ ماه از آن روز می گذرد دانشجویان اصفهان انتظار جواب معقولانه تری از سوی مقامات دارند، و ... که مسلماً موافقت با برگزاری انتخابات منجر به بازگشائی تنها شکل واقعی دانشجویی خواهد شد که هدفش جز بهبود اوضاع بالاخص در زمینه خواسته های صنفی دانشجویی نخواهد بود.

شوم نیز از سوی برخی جریانهای علیه جنبش دانشجویی صورت می گرفت از جمله جعل لوگو و توهین به مقدسات، و در تابستان گذشته نیز فشارها به نحو فزاینده ای گسترش یافت به گونه ای که شاهد بازداشت اعضای شورای مرکزی دفتر تحکیم وحدت - که می توان از آن تحت عنوان عصاره ی انجمن های اسلامی سراسر کشور یاد کرد - بودیم، پس از آن ساختمان سازمان ادوار تحکیم وحدت نیز به تسخیر حامیان اقتدار گرای در آمد و تقریباً تمامی دانشگاه های کشور شاهد دریافت احمام سنگین کمیته های انضباطی و دادگاههای انقلاب از سوی شماری از فعالان بودند. در این میان آنچه حائز اهمیت است توجه به این نکته می باشد که همچنان انجمنی ها زنده اند، نفس می کشند و همین مسأله بهترین مدعا جهت اثبات حقانیت آنهاست، اینان کسانی هستند که جرمی جز انتقاد به منظور بهبود اوضاع را نداشته، ندارند و نخواهند داشت. وظیفه ی سنگینی که بر دوش دانشجویان جدیدالورود حس می شود حمایت از بازگشائی شکل مطبوع خودشان انجمن می باشد، چرا که هیچ مکانی جز انجمن را جهت نقد افکار خود و دیگران نخواهند یافت، گذشته از همه ی این مسائل انجمن بهترین جایگاه جهت پی گیری خواست های صنفی دانشجویان می باشد. تابلوی انجمن اصفهان در تاریخ (نهم شهریور ۱۳۸۵) به پایان کشیده شد و مکان آن به شماری از کانونها واگذار شد. مسئولین نه تنها به تابلو قناعت نموده و تقریباً کلبه دفاتر دانشکده ها را به تسخیر خود در آوردند، بلکه اینبار پس از حذف فیزیکی



به تماشا سوگند

و به آغاز کلام

واژه ای در قفس است....